

Simdynor på 30-talet

Det som jag nu tänker berätta var före kapsylernas tid. Då var det kork som gällde, som tillslutning av flaskor. Det var i början av 30-talet, som detta hände. Vi var ett gäng flickor i 7-10-årsåldern, som höll ihop. Vi badade och lekte tillsammans. Det var två flickor från Smass-gard, Anna och Valborg. Sen var det Karin och Anna från Niså-gard, Karin Bondeson och Dunder-Hilda och så jag som kallas Stunis-Anna.

På söndagarna brukade vi träffas i Stunisviken. Vi hade saft och bullar med oss som färdkost. Nu skulle vi gå efter stranden till Ångbåtsbryggan och plocka kork. Vi behövde simdynor. På den tiden gick både Gustav Vasa och Engelbrekt i trafik varje dag mellan Mora och Leksand. På båtarna såldes öl och tydligen hamnade alla flaskkorkar i Siljan, till vår stora glädje. Vi gick många gånger och samlade, så till sist fick vi ihop två påsar var. Så gällde det att få tag i tyg, som räckte till två påsar och ett stycke mellan påsarna, att ligga på. Vi lyckades alla att ordna tyg, med hjälp av våra snälla mammor.

Sedan var det bara att sätta igång och simträna. Vi hade roligt och vi lyckades lära oss att simma. Vi blev så duktiga att vi simmade över "bäcken", en fördjupning längs Stunisviken, utanför stenbryggan. Den var ganska djup, eftersom det på våren alltid var mycket vatten i stordiket, som går under vägen och mynnar ut i Stunisviken.

Djup är också saknaden av mina lekkamarter, som alla är borta. Nu finns bara jag kvar. Men kanske vi träffas än en gång, men då blir det väl flygövning. För då är vi väl bevingade, hoppas jag.

Anna i Stunisgard

I det här fallet blev dock korken kvar i flaskan. Foto: Ola Måspers